

[Handelsministeren.]

og jeg tilføjede, at saafremt Parterne ikke kunde enes — og Parterne er jo i dette Tilfælde Dyrkerne og Fabrikkerne paa den ene Side og Ministeriet paa den anden Side —, saa maatte der træffes Bestemmelse om en Voldgift, der da skulde afgøre, om Forudsætningerne var bristede eller ikke. Jeg udtalte, at jeg ansaa dette for en saa selvfølgelig Sag, at der ikke kunde opstaa Vanskeligheder af det Krav, som Overbestyrelsen paa Roedyrkernes Vegne fremsatte, og saa føjede jeg til paa givne Foranledning, at saafremt man vilde mene, at de 32 Ø. ikke gav Mulighed nok for Tantième til Dyrkerne, maatte Dyrkernes Ledelse rejse Spørgsmaal derom f. Eks. overfor det Udvalg, som Folketinget formentlig vilde nedsætte til Behandling af Lovforslaget; men jeg kunde ikke paa nærværende Tidspunkt gaa ind paa en Ændring af de 32 Ø., for nu var vi ved Afslutningen af Forhandlingerne, og der var ikke Tid til at optage nye Forhandlinger, og nye Forhandlinger skulde i Tilfælde af en Ændring optages mellem Ministeriet og Fabrikkerne.

Det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse spurgte mig endvidere, om de i Lovforslaget bestemte 180 Ø. pr. Dobbeltcentner Roer var en Maksimalpris eller ikke. Jeg maa dertil svare, at Mindsteprisen 180 Ø. naturligvis er en Maksimalpris, for saa vidt som man kommer til de 180 Ø. ved at sige 5 Gange Melisprisen, og Maksimalprisen, Topprisen for Melis, er 36 Ø. Men dertil kommer saa Tantièmen, der ved en Pris af 36 Ø. formentlig vil række et godt Stykke op over 2 Kr. pr. Dobbeltcentner Roer, og for saa vidt er de 180 Ø. jo ikke nogen Maksimalpris for Roerne, men en Minimalpris, og alle Forhold taget i Betragtning maa man regne med, at det bliver en Minimalpris og ikke i Realiteten en Maksimalpris.

Det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse spurgte mig dernæst, hvorledes Forholdet vilde blive med Hensyn til Betalingen af Sukkerroerne, som Roedyrkerne leverede til Fabrikkerne. Dette Spørgsmaal har ikke været rejst overfor mig under de Forhandlinger, jeg har ført med Roedyrkerne, og jeg gaar ud fra, at Betalingen maa erlægges paa normal Maade, men der vil jo være Tid nok til at forhandle videre derom.

Det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse gav Udtryk for, at man ikke burde gaa ud fra Sukkernoteringen paa de europæiske Pladser, saaledes som det er nævnt, men Noteringen skulde være New York-Noteringen. Jeg kan sige, at heller ikke dette Spørgsmaal har været rejst overfor mig under Forhandlingerne. Jeg er gaaet ud fra, at de nævnte Noteringspladser var de rigtige, men hvis man har en anden Opfattelse af dette, er der jo Mulighed for at forhandle ogsaa derom.

Om Fragtspørgsmaalet har der heller ikke været nogen Forhandling mellem Ministeriet og Roedyrkerne lige saa lidt som mellem Ministeriet og Fabrikkerne. Jeg er gaaet ud fra, at det vil blive ordnet paa samme Maade under den foreslaaede Ordning, som det hidtil har været ordnet, og jeg gaar fremdeles ud fra, at det maa ordnes mellem Roedyrkerne og Fabrikkerne. Men der er ikke noget til Hinder for, at Ministeriet kan optræde som Forhandlingsleder, hvis det ønskes.

Endvidere spurgte det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse mig, hvorledes Nykøbing-Fabrikken — der jo er en Andelsfabrik, det er jo i alt væsentligt Roedyrkerne selv, der ejer Nykøbing-Fabrikken — vil blive stillet, eller, rettere sagt, hvorledes dens Dyrkere vil blive stillet med Hensyn til Andel i den Fortjeneste, der eventuelt kunde blive ved Indførsel af et vist Kvantum Sukker. Jeg gaar ud fra, at man meget let vil kunne forhandle sig til Rette om dette Spørgsmaal. Det har været strejft under Forhandlingerne, men dog ikke paa en saadan Maade, at der har været stillet konkrete Forslag, og jeg gaar derfor ud fra, at det maa blive forholdsvis let at faa det ordnet tilfredsstillende.

Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, som jeg ogsaa takker for den givne Tilslutning, spurgte mig, om der ikke var Mulighed for at begrænse Fabrikernes Fortjeneste til 6 pCt. ogsaa i det Tilfælde, at Ordningen ændres gennem Prisstigning paa Verdensmarkedet. Ordningen gaar jo ud paa, at naar Verdensmarkedets Pris gaar op over de 32 Ø., bortfalder i Virkeligheden for saa vidt Ordningen, som Fabrikkerne da faar den Pris for Sukkeret, som Verdensmarkedet tilsiger, og Roedyrkerne og Fabrikkerne deler Fortjenesten efter de gamle Regler: 5 Gange